

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 532

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 175 din 26 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	2–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
424. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 563/2014 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989	6–8
427. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului	9–12
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.503. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea persoanelor fizice și juridice de a utiliza carnete TIR	13–16
2.368/2.604/C. — Ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului justiției pentru modificarea pct. 4 alin. (3) din anexa nr. 7 la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului justiției nr. 1.022/2.562/2016 privind aprobarea procedurilor de stabilire, plată și rectificare a impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și a modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 175**

din 26 martie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Ion Năstase în Dosarul nr. 2.715/259/2016 al Judecătoria Mizil și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 989D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 736 din 20 noiembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.715/259/2016, **Judecătoria Mizil a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.** Excepția a fost invocată de Ion Năstase într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare a unui teren agricol situat în extravilan.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014 și în cazul antecontractelor de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a acestui act normativ duce la desființarea dreptului de creanță al promitentului-cumpărător, dobândit în mod valabil, ceea ce reprezintă o încălcare a principiului constituțional al

neretroactivității legii civile, precum și a dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate privată și protecția proprietății. În acest sens se arată că aplicarea dispozițiilor art. 5 din actul normativ criticat și antecontractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a acestei legi creează posibilitatea exercitării dreptului de preempțiune cu privire la același teren, în detrimentul promitentului-cumpărător, ceea ce duce la anihilarea efectelor antecontractului de vânzare-cumpărare și la lipsirea de eficiență juridică a dreptului de creanță născut în mod valabil în patrimoniul promitentului-cumpărător. Astfel, nu se mai poate obține îndeplinirea exactă a obligației asumate de promitentul-vânzător, nefiind posibilă nici executarea silită prin echivalent sau rezoluțiunea antecontractului. În acest mod promitentul-cumpărător suferă o sancțiune pentru nerespectarea unor obligații care nu erau prevăzute de lege la data încheierii antecontractului. Se mai arată că, deși prin Decizia nr. 24 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat că instanța de judecată poate dispune îndeplinirea formalităților prevăzute de art. 3, art. 4 și art. 9 din Legea nr. 17/2014, nu întotdeauna instanțele procedează în acord cu această decizie.

6. Se mai susține că promitentul-cumpărător nu poate cere în numele său înscrierea terenului în cartea funciară, în condițiile în care acesta nu este înscris, întrucât aceste operațiuni sunt condiționate de dovada dreptului de proprietate. Chiar dacă, în principiu, este posibil ca în timpul procesului instanța să abiliteze reclamantul pentru efectuarea acestor formalități, totuși această operațiune necesită un termen îndelungat și costuri extrem de mari, iar instanțele nu dispun întotdeauna o astfel de măsură. Pe de altă parte, în multe zone din țară nu sunt actualizate hărțile cadastrale în sistem digital, astfel încât terenurile nu pot fi înregistrate. Astfel, neputând fi înscris imobilul în cartea funciară și la rolul fiscal, acțiunea promovată în pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare devine inadmisibilă, fără ca promitentul-cumpărător de bună-credință să fie culpabil în vreun fel pentru această situație, întrucât condițiile care au determinat inadmisibilitatea nu erau prevăzute de lege la data încheierii antecontractului.

7. Se mai invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale referitoare la noțiunile de „bun”, „speranță legitimă”, „drept de creanță”, „ingerința în dreptul de proprietate”; în acest context se arată că la momentul încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare nu era în vigoare nicio dispoziție legală care să creeze posibilitatea pierderii dreptului promitentului-cumpărător prin exercitarea unui drept de preempțiune. În considerarea acestui fapt și având în vedere toate dispozițiile legale din dreptul intern, precum și jurisprudența relativ stabilă în materie, reclamantul a încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare, neavând posibilitatea să prevadă intervenția ulterioară a unei legi care să recunoască un

drept de preempțiune asupra aceluiași bun, respectiv să își regleze conduita în acord cu aceste dispoziții legale. Autorul excepției arată că, în virtutea dreptului de creanță pe care îl are, drept de creanță care, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 755 din 16 decembrie 2014, paragraful 24, este considerat un „bun” căruia îi sunt aplicabile pe deplin dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, poate pretinde că are cel puțin o speranță legitimă de a obține exercițiul efectiv al dreptului de proprietate. Astfel, dispozițiile Legii nr. 17/2014 și aplicarea acestora antecontractelor de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării ei în vigoare reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate al promitentului-cumpărător. Or, această ingerință nu era prevăzută de lege, nefiind accesibilă și previzibilă. În considerarea acestui fapt și având în vedere toate dispozițiile legale din dreptul intern, precum și jurisprudența relativ stabilă în materie, reclamantul a încheiat un antecontract de vânzare-cumpărare, neavând posibilitatea să prevadă intervenția ulterioară a unei legi care să instituie anumite condiții în vederea încheierii actului în formă autentică și nici posibilitatea să își regleze conduita în acord cu aceste dispoziții legale.

8. Se mai susține și încălcarea accesului liber la justiție, dat fiind faptul că instanțele judecătorești resping ca inadmisibile acțiunile având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea nr. 17/2014, act normativ care nu era în vigoare la data încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare, ceea ce este de natură să golească de conținut și dispozițiile art. 1.669 din Codul civil, referitor la promisiunea de vânzare și promisiunea de cumpărare. În acest sens se arată că impunerea prin lege a unor exigențe sau condiții pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă constituie îngărări ale accesului liber la justiție, trebuie să aibă o justificare, prin prisma finalității urmărite, dar exigențele astfel instituite să fie rezonabile, astfel încât să nu antreneze o restrângere excesivă a dreptului, de natură să pună sub semnul întrebării însăși existența acestuia.

9. **Judecătoria Mizil** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens arată că, neputând fi efectuate formalitățile referitoare la dreptul de preempțiune, acțiunea promovată în pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare devine inadmisibilă, fără ca promitentul-cumpărător de bună-credință să fie culpabil în vreun fel pentru această situație, întrucât condițiile care au determinat inadmisibilitatea nu erau prevăzute de lege la data încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare. Se mai arată că, prin aplicarea art. 5 din Legea nr. 17/2014 la situația, greu de acceptat, în care promitentul-cumpărător care și-a respectat întocmai toate obligațiile sale contractuale este silit să sufere o sancțiune pentru nerespectarea unor obligații care nu erau prevăzute de lege la data încheierii antecontractului și care, potrivit legii, oricum nu sunt în sarcina sa, ci a proprietarului, promitent-vânzător de rea-credință, se încalcă principiul *tempus regit actum*, prin aplicarea retroactivă a prevederilor art. 5 din lege. Se apreciază că aplicarea condițiilor prevăzute de art. 5 din Legea nr. 17/2014 antecontractelor încheiate sub semnătură privată, anterior intrării în vigoare a acestui act normativ, poate conduce în definitiv la desființarea dreptului de creanță al promitentului-cumpărător, dobândit în mod valabil, și la desființarea totală a antecontractului de vânzare-cumpărare, cu toate consecințele păgubitoare pentru părți și pentru stabilitatea circuitului civil, dar în mod special pentru promitentul-cumpărător, care foarte adesea se află și în posesia terenului extravilan. Invocă jurisprudența Curții Constituționale, a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la

asimilarea dreptului de creanță noțiunii de „bun”, în sensul art. 1 cuprins în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la art. 20 din Constituție, precum și, respectiv, jurisprudența referitoare la noțiunea de „speranță legitimă”. Se mai apreciază că, dacă statul poate să priveze o persoană de un bun al său, această măsură nu poate fi dispusă decât în condițiile art. 53 din Constituție.

10. Se mai invocă jurisprudența Curții europene referitoare la noțiunea de previzibilitate a legii, apreciindu-se că o lege este previzibilă numai atunci când dispozițiile sale oferă posibilitatea celor interesați să cunoască și consecințele nesocotirii normei în cauză.

11. De asemenea invocă cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 662 din 11 noiembrie 2014, paragrafele 28 și 32, referitoare la respectarea principiului proporționalității și a dreptului de proprietate, arătând că cerința necesității nu este respectată în cauză, Legea nr. 17/2014 trecând de ceea ce este în mod rezonabil necesar pentru îndeplinirea scopului urmărit. Instanța de judecată apreciază că protecția constituțională a dreptului asupra „bunului” promitentului-cumpărător este una teoretică și iluzorie, lipsită de eficiență, în cazul exercitării dreptului de preempțiune, de către o persoană indicată de legiuitor în art. 4, și care ar urma să fie în fapt beneficiar, la preț egal, ca urmare a exercitării dreptului de preempțiune, sau în cazul imposibilității înscrierii terenului în cartea funciară, din motive independente de acesta, așa cum s-a arătat mai sus, și uneori independente chiar și de promitentul-vânzător. Invocă cele statuate în acest sens prin Decizia Curții Constituționale nr. 665 din 12 iunie 2008, precum și în Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, paragrafele 40 și 41.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial a României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

— Art. 3: „(1) *Terenurile agricole situate în extravilan pe o adâncime de 30 km față de frontiera de stat și țărmul Mării Negre, către interior, precum și cele situate în extravilan la o distanță de până la 2.400 m față de obiectivele speciale pot fi înstrăinate prin vânzare-cumpărare doar cu avizul specific al Ministerului Apărării Naționale, eliberat în urma consultării cu organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, prin*

structurile interne specializate menționate la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică preemtorilor.

(3) Avizele prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Apărării Naționale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații de a emite avizul, se consideră ca fiind favorabil.

(4) Terenurile agricole situate în extravilan, în care se află situri arheologice, în care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat sau zone cu potențial arheologic evidențiat întâmplător, pot fi înstrăinate prin vânzare doar cu avizul specific al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, după caz, emis în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Culturii se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații, avizul se consideră ca fiind favorabil.”;

— Art. 4: „(1) Înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al statului român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan pe care sunt situate situri arheologice clasate se face potrivit prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Solicitarea și utilizarea certificatului de carte funciară în contractele translativ de proprietate privind bunurile imobile și alte drepturi reale fac pe deplin dovada bunei-credințe atât a părților din contract, cât și pentru profesionistul instrumentator, cu privire la calitatea de proprietar a vânzătorului asupra imobilului supus vânzării conform descrierii din cartea funciară.”;

— Art. 5: „(1) În toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din prezenta lege, iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară.

(2) Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.”;

— Art. 9: „Avizul final necesar încheierii contractului de vânzare în formă autentică de către notarul public sau pronunțării de către instanță a unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare se emite de către structurile teritoriale pentru terenurile cu suprafața de până la 30 de hectare inclusiv, iar pentru terenurile cu suprafața de peste 30 de hectare, de către structura centrală.”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 — *Universalitatea*, art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 alin. (1), (2), (3) referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și garantarea și ocrotirea proprietății private. De asemenea sunt invocate prevederile art. 1 — *Protecția*

proprietății cuprins în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit Legii nr. 17/2014, înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Codul civil și a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al statului român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale [art. 4 alin. (1) din Legea nr. 17/2014], precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din lege. Scopul acestei legi îl constituie asigurarea securității alimentare, protejarea intereselor naționale și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național; stabilirea unor măsuri privind reglementarea vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan; comasarea terenurilor agricole în vederea creșterii dimensiunii fermelor agricole și constituirea exploatațiilor viabile economic. În aceste condiții, astfel cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale în materie, în ceea ce privește transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole extravilane, se creează în sarcina vânzătorilor și a cumpărătorilor obligația de a respecta cadrul legal în vigoare la data transferului dreptului de proprietate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 38 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2015, paragrafele 23 și 24).

18. Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, în toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Codului civil și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din Legea nr. 17/2014 (privind existența avizelor specifice eliberate de Ministerul Apărării Naționale și de Ministerul Culturii și a avizului final care atestă parcurgerea procedurii de exercitare a dreptului de preempțiune reglementat prin legea specială, eliberat de structurile teritoriale sau de structura centrală din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale), iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară. Totodată, potrivit art. 16 din lege, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 68/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 13 mai 2014, „Înstrăinarea prin vânzare-cumpărare a terenurilor agricole situate în extravilan fără respectarea dreptului de preempțiune, potrivit art. 4, sau fără obținerea avizelor prevăzute la art. 3 și 9 este interzisă și se sancționează cu nulitatea relativă.”

19. Referitor la criticile de neconstituționalitate invocate în prezenta cauză, Curtea reține că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 670 din 17 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 7 martie 2017, Curtea, invocând jurisprudența sa pronunțată în această materie, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014, în vigoare la data realizării transferului dreptului de proprietate, respectiv la data pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare, nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, ci este în concordanță cu principiul activității legii civile. Întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, având în vedere că legea nu retroactivează, ci vizează doar condițiile privind transferul dreptului de proprietate a terenurilor agricole situate în extravilan după intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014.

20. De asemenea, prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 20, Curtea a statuat că beneficiarul unei promisiuni neexecutate de vânzare este titularul unui drept de creanță, corelativ obligației de a vinde asumate de promitent în temeiul antecontractului, iar nu titularul unui drept de proprietate. Transferul acestuia nu s-a realizat în momentul perfectării antecontractului, ci se va realiza în viitor, la momentul încheierii contractului de vânzare, respectiv al pronunțării hotărârii judecătorești care să țină locul acordului de voință nerealizat. Cu alte cuvinte, valabilitatea antecontractului de vânzare este supusă legii în vigoare la data încheierii sale, iar efectul specific al acestuia, referitor la transmiterea în viitor a dreptului de proprietate, respectiv la momentul încheierii contractului de vânzare, este supus legii în vigoare la data încheierii acestui din urmă contract. Așadar, îndeplinirea condițiilor legale pentru încheierea contractului de vânzare, respectiv pentru pronunțarea hotărârii judecătorești care să țină locul de contract nu poate fi raportată la un moment anterior, încheierea antecontractului de vânzare, având în vedere că acesta din urmă nu este translativ de proprietate, ci la momentul realizării transferului dreptului de proprietate, moment care este supus legii în vigoare, potrivit principiului *tempus regit actum*.

21. Totodată, prin Decizia nr. 83 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 24 martie 2015, paragraful 22, Curtea a reținut că art. 5 din Legea nr. 17/2014 stabilește atribuțiile de natură procedurală ale instanței de judecată de a verifica, pe lângă îndeplinirea condițiilor de validitate ale antecontractului, și condițiile reglementate de art. 3, 4 și 9 din Legea nr. 17/2014, cu modificările și completările ulterioare, după caz. Așadar, de aplicare imediată în domeniul temporal propriu al Legii nr. 17/2014 sunt condițiile necesare a fi întrunite pentru transferul dreptului de proprietate, art. 5 stabilind în sarcina instanței de judecată obligația verificării îndeplinirii acestora la momentul pronunțării hotărârii judecătorești care să țină locul de act autentic.

22. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la art. 44 privind dreptul de proprietate privată și la art. 1 privind protecția proprietății private din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin Decizia nr. 147 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 12 mai 2016, paragraful 18, Curtea a observat, pe de o parte, că, potrivit prevederilor constituționale, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, însă

conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. Pe de altă parte, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate asupra bunului imobil ce face obiectul promisiunii de vânzare nu se poate invoca în favoarea unei persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior (Decizia nr. 36 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2015, și Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012). Or, autorul excepției de neconstituționalitate se află în această ipoteză, întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate.

23. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul excepției susține că prevederile de lege criticate instituie în sarcina justițiabilului obligații noi, cum sunt obținerea extrasului de carte funciară și avizul pentru exercitarea dreptului de preempțiune, ceea ce îngreudește accesul liber la justiție. Cu privire la această critică, prin Decizia nr. 670 din 17 noiembrie 2016, paragraful 25, Curtea a reținut că principiul fundamental al accesului liber la justiție permite oricărei persoane să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Or, și în prezenta cauză, autorul excepției, în calitate de promitent-cumpărător, s-a adresat instanței solicitând pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină locul de contract de vânzare, în temeiul art. 1.669 din Codul civil, având așadar posibilitatea efectivă de a-și apăra dreptul de creanță. De altfel, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 16, dreptul la un proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenție, presupune respectarea unor principii fundamentale, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea procesuală, cu toate consecințele ce decurg din acestea, iar prevederile art. 5 din Legea nr. 17/2014 reglementează o condiție de admisibilitate a unei acțiuni în justiție.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Năstase în Dosarul nr. 2.715/259/2016 al Judecătoriei Mizil și constată că dispozițiile art. 3—5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Mizil și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 563/2014 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Hotărârea Guvernului nr. 563/2014 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 24 august 2018, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Secretariatul de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, denumit în continuare *SSRML*, funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care asigură și coordonează la nivel central aplicarea reglementărilor legale în vigoare referitoare la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și la persoanele care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977.”

2. La articolul 3, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) funcția de autoritate de stat, prin care avizează, coordonează, monitorizează și controlează aplicarea și respectarea reglementărilor legale de către instituțiile publice centrale și locale și de alte persoane juridice a drepturilor acordate revoluționarilor din decembrie 1989, luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici, persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977.”

3. La articolul 4, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În exercitarea funcțiilor sale, *SSRML* îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții principale:

a) asigură relațiile statului cu asociațiile din România ale revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și ale persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977;

b) inițiază, elaborează și avizează actele normative cu privire la revoluția și revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și la persoanele care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977;

c) organizează, coordonează și controlează aplicarea prevederilor legale cu privire la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și la persoanele care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977;

d) monitorizează respectarea drepturilor și facilităților acordate, potrivit legii, revoluționarilor din decembrie 1989, luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici, persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 și elaborează sau, după caz, avizează metodologiile de implementare a acestora;

e) finanțează și/sau cofinanțează programe și proiecte ale revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, ale persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977, precum și ale asociațiilor acestora;

f) întocmește studii în vederea fundamentării unor măsuri de diversificare a resurselor financiare destinate susținerii programelor revoluționarilor din decembrie 1989, luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici, persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977;

g) organizează activitatea de selecționare, recrutare și instruire a personalului din aparatul propriu;

h) asigură crearea și dezvoltarea bazei de date referitoare la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și la persoanele care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977;

i) colaborează cu autoritățile administrației publice centrale și locale, cu instituțiile publice de specialitate, pentru atribuirea drepturilor prevăzute de Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și a drepturilor prevăzute de alte reglementări legale aplicabile luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv foștilor deținuți politici;

j) sprijină activitatea organizațiilor neguvernamentale ale revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și ale persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977, pentru a contribui la consolidarea democrației, a statului de drept, precum și pentru organizarea unor manifestări la nivel național și internațional;

k) elaborează și propune Guvernului spre aprobare programe și proiecte privind cinstirea eroilor-martiri și sprijinirea revoluționarilor din decembrie 1989, a luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv a foștilor deținuți politici, a persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei

muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și a persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977;

l) participă la soluționarea amiabilă a eventualelor conflicte dintre asociațiile revoluționarilor din decembrie 1989, ale luptătorilor în rezistența anticomunistă, respectiv ale foștilor deținuți politici, ale persoanelor care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și ale persoanelor care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977.”

4. **Articolul 5 va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — (1) SSRML este condus de un secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(2) Secretarul de stat reprezintă SSRML în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate.

(3) Secretarul de stat îndeplinește, conform legii, funcția de ordonator principal de credite.

(4) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, secretarul de stat emite ordine și instrucțiuni, în condițiile legii.

(5) Secretarul de stat este ajutat în activitatea sa de un subsecretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a prim-ministrului.

(6) Secretarul general al SSRML este înalt funcționar public, numit conform legii.

(7) Secretarul general al SSRML îndeplinește atribuțiile și responsabilitățile prevăzute la art. 49 alin. (2) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare. Acesta poate îndeplini și alte atribuții prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare al SSRML ori delegate de secretarul de stat, potrivit art. 49 alin. (3) din Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare.

(8) Prin ordin al secretarului de stat unele atribuții pot fi delegate, după caz, și altor persoane din cadrul SSRML, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.

(9) Secretarul de stat numește și eliberează din funcție personalul SSRML, în condițiile legii.

(10) Secretarul general adjunct al SSRML este înalt funcționar public, numit conform legii.

(11) Secretarul general adjunct îndeplinește atribuțiile prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare al SSRML ori delegate de secretarul de stat.

(12) În cazul în care secretarul de stat al SSRML nu își poate exercita atribuțiile, conducerea SSRML se exercită de către subsecretarul de stat, în condițiile legii.”

5. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) În cadrul SSRML se organizează Colegiul Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă și Colegiul Consultativ al Revoluționarilor, ca organe consultative.

(2) Componența și regulamentele de funcționare ale Colegiului Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă și ale Colegiului Consultativ al Revoluționarilor, care au rol

consultativ în emiterea actelor normative cu privire la revoluționarii din decembrie 1989, la luptătorii în rezistența anticomunistă, respectiv la foștii deținuți politici, la persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987, precum și la persoanele care au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste din Valea Jiului—Lupeni — august 1977, se aprobă prin ordin al secretarului de stat al SSRML.

(3) Colegiul Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă și Colegiului Consultativ al Revoluționarilor se întrunesc la cererea și sub președinția secretarului de stat al SSRML.

(4) La întrunirea Colegiului Consultativ al Luptătorilor în Rezistența Anticomunistă participă obligatoriu și subsecretarul de stat al SSRML.”

6. **Articolul 8 va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — (1) Personalul SSRML este constituit din funcționari publici și personal contractual.

(2) Structura organizatorică a SSRML este prevăzută în anexa nr. 1.

(3) Atribuțiile și responsabilitățile structurilor de specialitate ale SSRML se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, aprobat prin ordin al secretarului de stat.

(4) Numărul maxim de posturi este de 35, exclusiv demnitarilor și posturile aferente cabinetului demnitarului.

(5) În vederea desfășurării activității de distribuie a documentelor de călătorie conform Legii nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, de către angajații SSRML, mandatați în acest scop prin ordin al secretarului de stat, prefecturile vor asigura spațiul și condițiile necesare.”

7. **Articolul 10 va avea următorul cuprins:**

„Art. 10. — Pentru transportul demnitarilor și al personalului din cadrul SSRML, normativele de cheltuieli privind dotarea cu autoturisme sunt prevăzute în anexa nr. 2, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

8. **Anexele nr. 1 și 2 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Încadrarea personalului în numărul maxim de posturi și în noua structură organizatorică se face prin ordin al secretarului de stat al Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, în termen de minimum 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 563/2014 privind organizarea și funcționarea Secretariatului de stat pentru recunoașterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 24 august 2018, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul de stat al Secretariatului de stat
pentru recunoașterea meritelor luptătorilor
împotriva regimului comunist instaurat în România
în perioada 1945—1989,

Laurențiu-Florian Coca

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Elena Solomonesc,

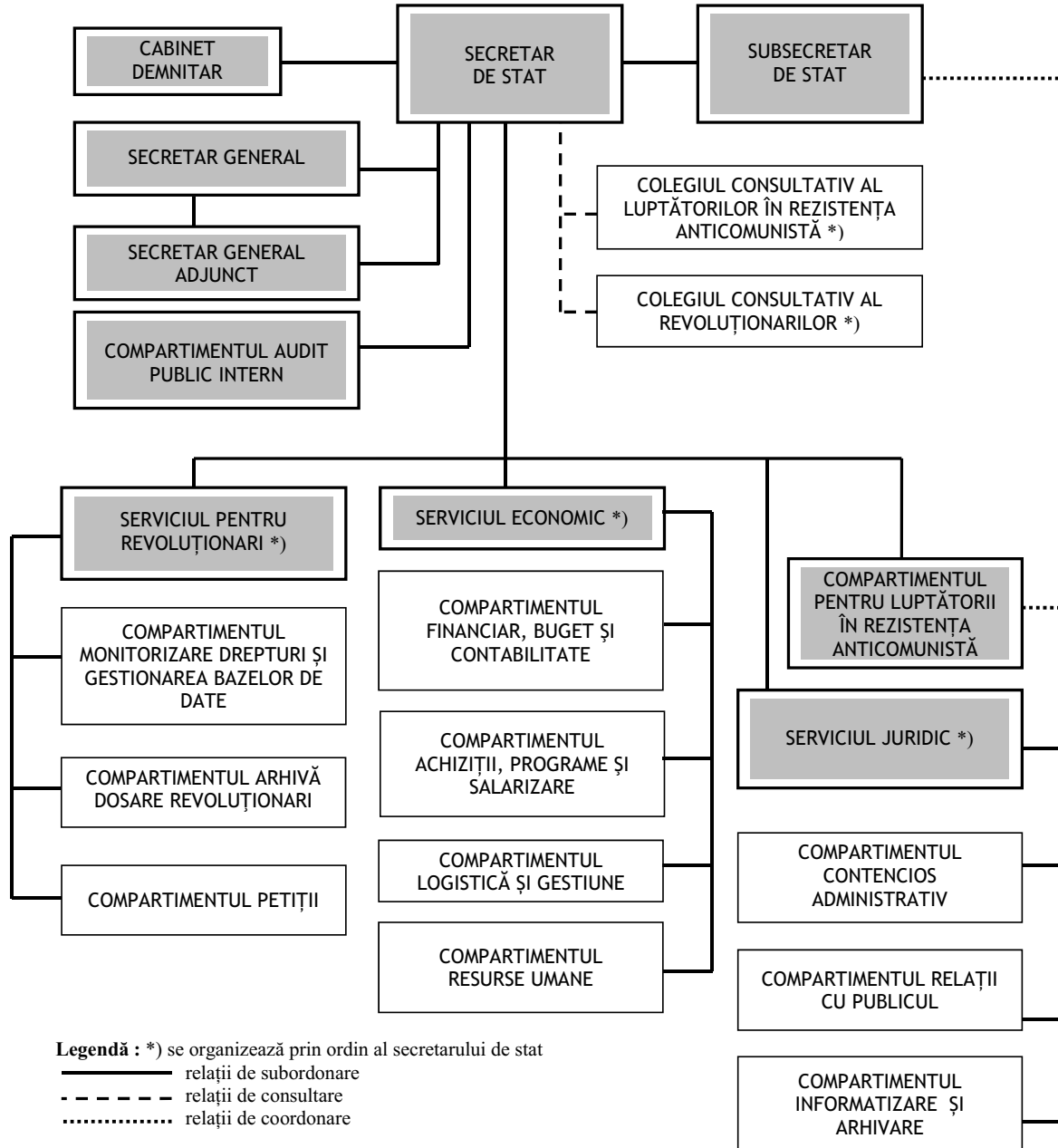
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Secretariatului de stat pentru recunoaşterea meritelor luptătorilor împotriva regimului comunist
instaurat în România în perioada 1945—1989

Numărul maxim de posturi : 35, exclusiv demnitarii şi posturile aferente cabinetului demnitarului

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

PARCUL NORMAT
de mijloace de transport pentru Secretariatul de stat pentru recunoaşterea meritelor luptătorilor
împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945—1989

Nr. crt.	Alocarea	Parcul normat
1.	Secretar de stat	1 autoturism
2.	Subsecretar de stat	1 autoturism
3.	Parc comun	1 autoturism

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 86/2019, și având în vedere art. II și III din Legea nr. 211/2016 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2013 privind reorganizarea unor instituții publice aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 20 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Institutul Național al Patrimoniului, reorganizat potrivit art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2013 privind reorganizarea unor instituții publice aflate în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2016, denumit în continuare *Institutul*, este instituție publică de cultură de importanță națională, cu personalitate juridică, cu activitate în domeniul protejării, restaurării, cercetării și promovării patrimoniului cultural, aflată în subordinea Ministerului Culturii și Identității Naționale, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

(2) Institutul are sediul în municipiul București, str. Ienăchiță Văcărescu nr. 16, sectorul 4.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Institutul are următoarele atribuții principale:

a) gestionează fondurile destinate cercetării, expertizării, proiectării și executării lucrărilor de consolidare-restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice, alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, potrivit prevederilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2018 privind aprobarea Programului de investiții în domeniul culturii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 86/2019;

b) propune spre aprobare Ministerului Culturii și Identității Naționale programe și proiecte de restaurare a monumentelor istorice și asigură gestionarea acestora, potrivit legii;

c) fundamentează, în conformitate cu normele privind creditarea, elaborate de Ministerul Culturii și Identității Naționale și aprobate prin hotărâre a Guvernului, necesarul de credite; stabilește prioritățile și evaluează documentațiile prezentate de persoanele de drept privat în vederea obținerii de credite fără dobândă, cu dobândă redusă sau cu dobândă legală, pentru efectuarea de lucrări de protejare la monumentele istorice deținute;

d) gestionează, prin acordarea de credite în conformitate cu prevederile lit. a), sumele provenite din aplicarea timbrului monumentelor istorice, precum și din alte surse cu aceeași destinație, obținute în condițiile legii; sumele încasate din

rambursări de credite și plăți din dobânzi se utilizează în sistem revolving, cu același scop;

e) gestionează sumele provenite din aplicarea timbrului monumentelor istorice în condițiile legii, respectiv pentru finanțarea elaborării de reglementări tehnico-economice, de norme și metodologii privind elaborarea de documentații specifice, executării de lucrări, realizării de achiziții, contractării și decontării de lucrări privind monumentele istorice sau pentru finanțarea unor amenajări în vederea pregătirii monumentelor istorice pentru vizitare gratuită, precum și pentru realizarea unor programe sau proiecte culturale;

f) elaborează, potrivit strategiei Ministerului Culturii și Identității Naționale, și supune spre aprobare acestuia Programul național de restaurare a monumentelor istorice și asigură atribuirea contractelor de proiectare și execuție a lucrărilor de restaurare, conservare, protecție și punere în valoare a obiectivelor cuprinse în acesta, potrivit legii;

g) verifică și propune spre avizare, potrivit legii, documentațiile tehnico-economice pentru lucrările contractate;

h) asigură asistența tehnică de specialitate pentru Ministerul Culturii și Identității Naționale în domeniul organizării activității de protejare a monumentelor istorice;

i) elaborează reglementările privind conținutul-cadru al documentațiilor, tarifarea acestora, executarea lucrărilor, organizarea achizițiilor publice, contractarea și decontarea lucrărilor;

j) propune Ministerului Culturii și Identității Naționale inițierea de acte normative în domeniul protejării monumentelor istorice;

k) organizează, independent sau în colaborare cu Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală sau alte instituții de specialitate, activități de educație și formare și programe de educație permanentă în domeniul patrimoniului cultural imobil, mobil, imaterial și digital, în condițiile legii;

l) asigură fundamentarea științifică a deciziilor și a avizelor Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice privind clasarea și evidența monumentelor istorice, intervențiile asupra acestora, precum și în zonele lor de protecție;

m) elaborează dosarele pentru monumentele istorice pe care România ar urma să le propună pentru a fi incluse în Lista patrimoniului mondial al UNESCO, aflate pe Lista tentativă/indicativă a UNESCO, în baza aprobării prealabile a Ministerului Culturii și Identității Naționale;

n) elaborează și actualizează periodic Lista monumentelor istorice din România;

o) identifică bunurile imobile susceptibile a fi clasate în Lista monumentelor istorice;

p) administrează fondul documentar al monumentelor istorice, care cuprinde: arhiva, fototeca, fondul cartografic și biblioteca, care sunt proprietatea publică a statului român;

q) gestionează Registrul specialiștilor, experților și verificatorilor tehnici, precum și procedurile de atestare și înscriere în acesta, în conformitate cu metodologia aprobată prin ordin al ministrului culturii și identității naționale, cu respectarea legislației specifice protecției datelor cu caracter personal;

r) elaborează normele și metodologiile specifice domeniului monumentelor istorice, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și identității naționale;

s) inițiază și derulează proiecte și programe privind activități de cercetare, conservare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice;

ș) gestionează, în condițiile legii, fondurile destinate inventarierii, elaborării normelor și metodologiilor pentru monumente istorice;

t) colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Identității Naționale și cu instituții de specialitate în activitatea de inventariere și de cadastru a monumentelor istorice;

ț) poate declanșa procedura de clasare a bunurilor imobile și a bunurilor imobile aflate în pericol și poate elabora dosarele de clasare conform Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin ordin al ministrului culturii și identității naționale;

u) elaborează proiecte de valorificare prin turism cultural a monumentelor istorice, precum și a zonelor de protecție a acestora și propune în acest sens colaborarea Ministerului Culturii și Identității Naționale cu ministerele și autoritățile de resort;

v) realizează și pune în valoare, în interes public, baze naționale de date, registre și depozite, inclusiv digitale, pentru patrimoniul cultural imobil, mobil, imaterial și digital și resursele informaționale asociate, care cuprind: vocabulare controlate, persoane, locuri, evenimente, bibliografii, date, imagini, înregistrări video și audio, hărți și alte informații. Acestea includ: baza națională de date a inventarului patrimoniului cultural național mobil și a patrimoniului clasat, baza națională de date a Repertoriului arheologic național — RAN și sistemul informațional geografic aferent, Sistemul informatic de administrare a cercetărilor arheologice — ACERA, baza națională de date a arhitecturii vernaculare din muzeele în aer liber — ETNOMON, Registrul bunurilor culturale distruse, dispărute, furate sau exportate ilegal, Catalogul colectiv național al cărții vechi, baza de date a Repertoriului patrimoniului imaterial, baza de date bibliografice și biblioteca digitală a patrimoniului cultural, baza de date a specialiștilor și Registrul experților în domeniul patrimoniului cultural mobil, Registrul arheologilor, baza de date a muzeelor și colecțiilor și altele;

w) centralizează și procesează datele primite de la Ministerul Culturii și Identității Naționale, de la operatorii culturali și din alte surse, asigură evidența informatizată, administrarea documentelor și fișierelor destinate actualizării bazelor de date, arhivarea acestora și publicarea, inclusiv pe internet, a datelor de interes public;

x) gestionează baza de date geospațiale a Ministerului Culturii și Identității Naționale cu privire la monumente istorice și la situri arheologice, necesare punerii în aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 4/2010 privind instituirea Infrastructurii naționale pentru informații spațiale în România, republicată; elaborează

și finanțează proiecte pentru realizarea bazei de date geospațiale;

y) cercetează și pune în valoare informațiile cuprinse în bazele de date și din alte surse; acordă asistență de specialitate privind valorificarea documentar-științifică a informației și publică repertorii, cataloage, bibliografii, ghiduri, dicționare, facsimile digitale și altele;

z) colaborează cu Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală la completarea bazelor de date aferente și la documentarea Contului Satelit Cultură;

aa) îndeplinește funcția de agregator național în procesul de implementare a Programului național pentru digitizarea resurselor culturale naționale și crearea Bibliotecii Digitale a României — componentă a bibliotecii digitale europene — Europeana.eu, asigurând interfața dintre furnizorii de conținut, respectiv instituții publice sau alte organizații deținătoare de resurse culturale, și serviciile tehnice care gestionează programul la nivel comunitar, cu respectarea prevederilor legale privind interoperabilitatea, securitatea cibernetică și arhivarea documentelor;

bb) elaborează norme, standarde, instrumente de evidență, chestionare, instrumente informatice, terminologii pentru documentarea bunurilor culturale și realizează studii, cercetări, analize, monitorizări, programe și proiecte în domeniul patrimoniului cultural;

cc) oferă asistență tehnică și de specialitate instituțiilor culturale, întreține programul DOCPAT pentru documentarea patrimoniului cultural, precum și alte sisteme informatice și aplicații utilizate de către operatorii culturali;

dd) întreține și dezvoltă site-ul web al patrimoniului cultural din România E-patrimoniu.ro, portalul național Culturalia.ro, alte site-uri web tematice și portaluri de interes național, participă la rețele europene și internaționale de date;

ee) administrează bazele de date, arhivele de documente și imagini pe suport clasic și digital, precum și fototeca istorică a patrimoniului cultural, care sunt proprietatea publică a statului român;

ff) reprezintă Ministerul Culturii și Identității Naționale în Sistemul integrat de gestiune a informațiilor pentru protecția patrimoniului cultural mobil și a bunurilor culturale, în alte rețele, parteneriate, comisii interministeriale și proiecte naționale și internaționale legate de noile tehnologii informatice și de comunicare în domeniul cultural;

gg) stochează inventarele privind bunurile culturale mobile clasate și documentele care au stat la baza operațiunilor de clasare;

hh) editează Revista Monumentelor Istorice și Buletinul Comisiunii Monumentelor Istorice, Cronica cercetărilor arheologice din România, precum și alte publicații de specialitate, pe orice tip de suport, și comercializează materialele privind protejarea și punerea în valoare a monumentelor istorice;

ii) organizează și participă la manifestări științifice, naționale și internaționale în domeniul patrimoniului cultural;

jj) formulează propuneri cu privire la procedurile și dosarele de candidatură pentru acțiunea Uniunii Europene intitulată «Marca Patrimoniului European»;

kk) pune în aplicare Strategia națională stabilită și aprobată de Ministerul Culturii și Identității Naționale privind Lista patrimoniului mondial al UNESCO;

ll) asigură sprijinul științific al activității de gestiune și monitorizare a monumentelor istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial al UNESCO și în Inventarul bunurilor din patrimoniul cultural și natural susceptibile de a fi înscrise în Lista patrimoniului mondial al UNESCO, denumit în continuare *Lista indicativă*, precum și a zonelor de protecție ale acestora;

mm) formulează propuneri și recomandări privind protecția și gestiunea monumentelor istorice înscrise în Lista patrimoniului mondial al UNESCO și în Lista indicativă și a zonelor de protecție a acestora, pe care le transmite spre aprobare Ministerului Culturii și Identității Naționale. În baza acestei aprobări, transmite autorităților și instituțiilor cu atribuții de implementare, proprietarilor, administratorilor și altor titulari ai unor drepturi reale asupra respectivelor imobile propunerile și recomandările formulate;

nn) poate participa, după caz, la reuniunile Comitetului Patrimoniului Mondial al UNESCO, în cadrul delegației României participante la acestea și al mandatului acesteia, pe baza aprobării Ministerului Culturii și Identității Naționale și a celorlalte instituții din sistemul guvernamental, cu atribuții în domeniu, conform actelor normative în vigoare.”

3. **Articolul 2¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2¹. — În domeniul protejării și promovării patrimoniului imaterial, Institutul are următoarele atribuții principale:

a) inițiază și derulează proiecte și programe privind activități de conservare, protejare, punere în valoare și promovare a patrimoniului cultural imaterial de pe teritoriul României;

b) realizează, susține, inclusiv financiar, proiectele, programele și activitățile de cercetare, conservare, protejare, punere în valoare și promovare a patrimoniului cultural imaterial de pe teritoriul României, inițiate de persoane fizice sau juridice de drept public ori privat, în conformitate cu strategiile și politicile Ministerului Culturii și Identității Naționale;

c) efectuează studii, cercetări și expertize în domeniul patrimoniului imaterial și culturii tradiționale, inclusiv cel al meșteșugurilor și meseriilor tradiționale și inițiază programe de protejare, punere în valoare și promovare în domeniu;

d) coordonează metodologic activitatea așezămintelor culturale în domeniul patrimoniului cultural imaterial;

e) colaborează cu instituții specializate sau organizații neguvernamentale, în vederea realizării programelor și activităților de cercetare, punere în valoare și promovare a patrimoniului imaterial;

f) realizează programe-cadru de educație permanentă în domeniul expresiilor culturale tradiționale;

g) elaborează și realizează programe de conservare și promovare a meșteșugurilor tradiționale, de sprijinire și afirmare a creatorilor și performerilor tradiției și creației populare, inclusiv prin acordarea de premii în domeniul patrimoniului imaterial și al culturii tradiționale;

h) organizează și participă la evenimente culturale cu rol științific, de coordonare metodologică, educative și/sau de divertisment;

i) editează, difuzează și comercializează pe orice suport material cărți și alte publicații din domeniul patrimoniului cultural imaterial și al culturii tradiționale;

j) organizează și administrează Registrul național al mărcilor tradiționale distinctive;

k) omologhează mărcile tradiționale distinctive;

l) organizează și administrează Registrul național al patrimoniului cultural imaterial.”

4. **După articolul 2¹ se introduc două noi articole, articolele 2² și 2³, cu următorul cuprins:**

„Art. 2². — (1) Programul național de restaurare a monumentelor istorice este program de importanță națională.

(2) Programul național de restaurare a monumentelor istorice, denumit în continuare *Programul*, este elaborat pe baza propunerilor și fundamentărilor formulate de către Institut, în colaborare cu direcția de specialitate din cadrul Ministerului Culturii și Identității Naționale, în conformitate cu strategia în domeniu a ministerului, și este aprobat prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

(3) Programul este principalul instrument de finanțare multianuală de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale, pentru conservarea, consolidarea, restaurarea și punerea în valoare a monumentelor istorice.

(4) Condițiile de eligibilitate, criteriile de prioritizare și procedura de selecție a obiectivelor cuprinse în Program, precum și condițiile de desfășurare a lucrărilor finanțate se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

Art. 2³. — (1) În cadrul Institutului funcționează o structură care se ocupă de îndeplinirea atribuțiilor acestuia referitoare la Lista patrimoniului mondial al UNESCO și la Lista tentativă/indicativă a UNESCO.

(2) Structura prevăzută la alin. (1) prezintă rapoarte periodice Ministerului Culturii și Identității Naționale, care este punctul național de legătură cu secretariatul UNESCO și asigură corespondența oficială între România și UNESCO.

(3) Atribuțiile menționate la alin. (1) vizează activități care necesită aprobarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, aprobare necesară și obligatorie și pentru inițierea oricăror acțiuni, activități, corespondențe la nivel de lucru, documente, inițiative, grupuri de lucru, vizite, misiuni naționale și internaționale care implică statul român, acestea necesitând inclusiv aprobarea celorlalte instituții din sistemul guvernamental cu atribuții în domeniu, conform actelor normative în vigoare.

(4) Responsabilii științifici desemnați din cadrul Institutului în organismele de protecție și gestiune a monumentelor istorice ale României înscrise în Lista patrimoniului mondial al UNESCO sau pe Lista tentativă/indicativă a UNESCO, împreună cu coordonatorii monumentelor istorice respective desemnați de consiliile județene, întocmesc rapoarte de monitorizare anuale și rapoarte periodice care vor fi transmise la UNESCO în baza aprobării prealabile de către Ministerul Culturii și Identității Naționale; rapoartele se publică în Buletinul Comisiei Monumentelor Istorice.

(5) Institutul desemnează responsabilii științifici, menționați la alin. (4), pentru activitatea științifică și metodologică de protejare și gestiune a fiecărui monument istoric.”

5. **Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 4. — (1) Cheltuielile curente și de capital ale Institutului se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Identității Naționale.

(2) Veniturile proprii se obțin din activități realizate direct de Institut, și anume:

a) contractarea și realizarea de studii, cercetări și expertize în domeniul patrimoniului cultural imobil, mobil și imaterial;

b) realizarea de lucrări și servicii de specialitate, tehnice și economice, în domeniul protejării monumentelor istorice;

c) editarea și comercializarea materialelor privind protejarea și punerea în valoare a monumentelor istorice, a patrimoniului

mobil și a celui imaterial, precum și a celor privind educația permanentă în domeniul expresiilor culturale tradiționale;

d) alte activități specifice realizate în conformitate cu atribuțiile sale legale;

e) cofinanțări de programe și proiecte;

f) publicații pe orice tip de suport;

g) prestații editoriale;

h) studii, proiecte și prestări de servicii;

i) exploatarea bunurilor pe care le are în administrare: arhivă, fonotecă și altele;

j) sponsorizări sau donații ale persoanelor fizice ori juridice, române sau străine;

k) activitatea de atestare a specialiștilor, experților și verficatorilor tehnici în domeniul protejării monumentelor istorice, pe bază de tarife aprobate de Ministerul Culturii și Identității Naționale;

l) închirierea bunurilor imobile pe care le are în administrare, în condițiile legii.

(3) Activitatea de gestionare a timbrului monumentelor istorice, instituită potrivit dispozițiilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este organizată ca activitate finanțată integral din venituri proprii, înființată pe lângă Institut.”

6. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Institutul este condus de către un manager pe baza contractului de management, încheiat în urma concursului de proiecte de management, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 189/2008 privind managementul instituțiilor publice de cultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 269/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Managerul este ordonator terțiar de credite.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, managerul emite dispoziții.

(4) Managerul Institutului conduce întreaga activitate a instituției, pe care o reprezintă în raporturile cu autoritățile publice, instituții și organizații, precum și cu persoanele juridice și fizice din țară sau din străinătate.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, managerul este ajutat de Consiliul de administrație al Institutului, organ colectiv cu rol deliberativ de conducere.

(6) Componenta și atribuțiile Consiliului de administrație se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare internă al Institutului, aprobat prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

(7) Pe lângă manager funcționează Consiliul științific al Institutului, organ colectiv cu rol consultativ, alcătuit din personalități culturale și din specialiști în domeniul patrimoniului cultural. Componenta, atribuțiile și modul de organizare și funcționare a Consiliului științific se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a Institutului, aprobat prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.”

7. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Numărul maxim de posturi ale Institutului se aprobă prin ordin al ministrului culturii și identității naționale și se asigură în limita numărului maxim de posturi prevăzut la pct. II «Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice de cultură de importanță națională, finanțate din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat» din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Identității Naționale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Funcțiile de execuție specifice domeniului culturii din cadrul Institutului vor fi stabilite conform anexei nr. III — Familia ocupațională de funcții bugetare «Cultură» unități de cultură, la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, iar funcțiile specifice altor domenii de activitate vor fi stabilite potrivit anexelor în care acestea sunt prevăzute.”

Art. II. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare, precum și organigrama institutului, prin ordin al ministrului culturii și identității naționale.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 20 iunie 2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul culturii și identității naționale,

Valer-Daniel Breaz

p. Ministrul muncii și justiției sociale,

Elena Solomonesc,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,

Alexandru Petrescu

București, 20 iunie 2019.

Nr. 427.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind autorizarea persoanelor fizice și juridice de a utiliza carnete TIR

Având în vedere dispozițiile art. 22, 28 și 229 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

în aplicarea prevederilor art. 8 și 11 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii,

în aplicarea prevederilor art. 8 și 12 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

în aplicarea prevederilor art. 6, 38 și anexei 9 partea a II-a din Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR, 1975), la care România a aderat prin Decretul nr. 420/1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 98 din 10 decembrie 1979, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind autorizarea persoanelor fizice și juridice de a utiliza carnete TIR, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de

Administrare Fiscală nr. 7.969/2008 privind autorizarea societăților comerciale de a utiliza carnete TIR, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 20 decembrie 2008.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mihaela Triculescu

București, 3 iunie 2019.
Nr. 1.503.

ANEXĂ

NORME TEHNICE

privind autorizarea persoanelor fizice și juridice de a utiliza carnete TIR

Art. 1. — (1) Prezentele norme tehnice stabilesc procedura de acordare a autorizațiilor pentru utilizarea carnetelor TIR.

(2) În aplicarea prezentelor norme tehnice, prin termenii de mai jos se înțelege:

a) *Codul vamal al Uniunii* — Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

b) *Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446* — Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

c) *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447* — Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările și completările ulterioare;

d) *Convenția TIR* — Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR, 1975), cu modificările și completările ulterioare, la care România a aderat prin Decretul nr. 420/1979, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 98 din 10 decembrie 1979;

e) *carnetul TIR* — declarație vamală pentru transportul de mărfuri, valabil pentru un singur transport efectuat sub acoperirea Convenției TIR;

f) *persoană* — atât persoană fizică, cât și persoană juridică;

g) *NCTS* — RO — aplicația informatică ce asigură în cazul operațiunilor de tranzit transmiterea electronică a datelor, structurate în conformitate cu standardele agreeate ale mesajelor;

h) *asociație garantă* — asociație autorizată de către autoritatea vamală să elibereze carnete TIR și să acționeze în calitate de garant pentru persoanele care utilizează carnete TIR;

i) *ITDB* — baza de date internațională TIR gestionată de Organizația Națiunilor Unite — Comisia Economică pentru Europa (UNECE).

Art. 2. — (1) Autorizația pentru utilizarea carnetelor TIR se acordă persoanelor care îndeplinesc condițiile minimale prevăzute la paragraful 1 din anexa 9 partea a II-a din Convenția TIR.

(2) În aplicarea prevederilor paragrafului 1 literele (b) și (d) din anexa 9 partea a II-a din Convenția TIR, autorizația se acordă persoanelor care:

- a) nu au obligații bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuții, inclusiv contribuțiile individuale ale salariaților și orice alte venituri bugetare, cu excepția celor eşalonate și/sau reeşalonate la plată, precum și a celor suspendate în condițiile legii;
- b) nu înregistrează debite față de autoritatea vamală;
- c) nu sunt în stare de insolvență, nu se află în procedură de reorganizare ori lichidare judiciară sau nu figurează în evidența specială și/sau în lista contribuabililor inactivi;
- d) nu au comis abateri grave sau repetate împotriva legislației vamale sau fiscale.

Art. 3. — Cererea de autorizare pentru utilizarea carnetelor TIR se întocmește în scris de către persoana solicitantă și se depune prin intermediul asociației garante la direcția regională vamală în a cărei rază de activitate se află sediul social/domiciliul persoanei, împreună cu următoarele documente:

- a) formularul-tip de autorizare, în trei exemplare, al cărui model este prevăzut în anexă;
- b) actul constitutiv al persoanei, cu modificările și completările ulterioare, în copie, după caz;
- c) statutul persoanei, în copie, după caz;
- d) contractul de asociere, în copie, dacă este cazul;
- e) autorizația privind înființarea în calitate de persoană fizică autorizată, după caz;
- f) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, în copie, după caz;
- g) copii ale ultimelor acte adiționale, însoțite de certificatele de înregistrare menționi de la oficiul registrului comerțului, în situația în care există modificări privind denumirea, forma juridică, sediul social și/sau reprezentantul/reprezentanții legal/legali al/ai persoanei, după caz;
- h) licența de transport sau, după caz, certificatul de transport în cont propriu, în copie, în situația în care persoana deține vehicule rutiere a căror masă totală maximă autorizată depășește 3,5 tone;
- i) o declarație pe propria răspundere a persoanei/reprezentantului legal al persoanei însoțită de dovada experienței în domeniul transportului (de exemplu, situația operațiilor de transport efectuate în anul precedent sau copiile scrisorilor de trăsură CMR aferente acestora, copiile comenzilor de transport etc.) sau, după caz, dovada capacității de a efectua cu regularitate transporturi internaționale (de exemplu, o estimare a operațiilor de transport pentru anul viitor), în situația în care persoana deține numai vehicule a căror masă totală maximă autorizată nu depășește 3,5 tone;
- j) o declarație-angajament (formular-tip eliberat de asociația garantă), în copie;
- k) informații privind datele persoanei (bancă, nr. cont etc.);
- l) dovezi care să ateste capacitatea financiară suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile instituite prin Convenția TIR, respectiv o scrisoare de bonitate emisă de un garant cu sediul în România.

Art. 4. — (1) După verificarea documentelor depuse de către asociația garantă, direcția regională vamală stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile pentru acceptarea cererii de autorizare, în termenul prevăzut la art. 22 alin. (2) primul paragraf din Codul vamal al Uniunii.

(2) Direcția regională vamală acceptă sau respinge cererea de autorizare în conformitate cu prevederile art. 12 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

(3) În situația în care cererea de autorizare este acceptată, direcția regională vamală verifică:

- a) îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 2 alin. (2);
- b) codul înscris de către asociația garantă pe formularul-tip de autorizare, reprezentând numărul de identificare, individual și unic, atribuit fiecărei persoane, de forma: ROU/XXX/YY...Y, în care:

ROU reprezintă codul de țară al României, în conformitate cu sistemul de clasificare al Organizației Internaționale pentru Standardizare (ISO);

XXX reprezintă codul asociației garante, în conformitate cu sistemul de clasificare stabilit de organizația internațională la care asociația este afiliată;

YYY...Y reprezintă o numerotare consecutivă care permite identificarea persoanei autorizate să utilizeze un carnet TIR conform anexei 9 partea a II-a din Convenția TIR;

- c) datele de identificare ale persoanei înscrise în formularul-tip de autorizare și datele înscrise în certificatul de înregistrare, actele constitutive (statutul) și actele adiționale prezentate, după caz;
- d) obiectul de activitate al persoanei, respectiv transporturile rutiere de mărfuri;

e) declarația-angajament completată cu datele persoanei, semnată de către persoană/reprezentantul legal al acesteia;

f) licența de transport sau, după caz, certificatul de transport în cont propriu emis pe numele persoanei și prezentat în termenul de valabilitate al acestuia.

Art. 5. — (1) Pentru evitarea eliberării autorizației unei persoane deja autorizate la regimul TIR prin intermediul altei asociații garante, direcția regională vamală efectuează verificări privind înregistrarea persoanei în tabela „Transportatori” din aplicația NCTS-RO, pe baza codului unic de înregistrare al acesteia.

(2) În situația în care persoana este înregistrată în tabela „Transportatori” ca fiind autorizată prin intermediul altei asociații garante, direcția regională vamală:

- a) solicită în scris asociației garante respective informații privind modul în care persoana și-a achitat toate obligațiile care i-au revenit în calitatea sa de membru al acesteia; asociația garantă comunică informațiile solicitate, însoțite, după caz, de exemplarul autorizației inițiale, în cel mai scurt timp, dar nu mai mult de 10 zile de la data primirii solicitării din partea autorității vamale;
- b) solicită în scris persoanei depunerea, în termen de maximum 10 zile de la data solicitării, a exemplarului autorizației inițiale;
- c) revocă, după caz, autorizația inițială, înscrie mențiunea revocării pe toate exemplarele autorizației și transmite o copie asociației garante;
- d) actualizează în mod corespunzător informația privind revocarea autorizației în tabela „Transportatori” din aplicația NCTS-RO și în aplicația ITDB a UNECE.

Art. 6. — (1) În situația în care toate condițiile de autorizare sunt îndeplinite, autorizația se eliberează de către direcția regională vamală cu respectarea prevederilor art. 22 alin. (3) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Numărul unic de referință al autorizației are următoarea structură obligatorie: ROXXYYYYYY, unde RO reprezintă codul de țară ISO 3166 alfa-2 al României, XX reprezintă codul alfa-2 al direcției regionale vamale, iar YYYYYY reprezintă identificatorul unic al autorizației atribuit de către direcția regională vamală în ordine cronologică și crescătoare.

(3) Autorizația se întocmește în două exemplare, se semnează și se ștampilează de către directorul direcției regionale vamale.

(4) Un exemplar se remite persoanei, prin intermediul asociației garante, și un exemplar se reține, împreună cu celelalte documente, în evidența direcției regionale vamale.

(5) Datele de referință din autorizație se introduc în tabela „Transportatori” din aplicația NCTS-RO și în aplicația ITDB a UNECE.

Art. 7. — (1) În situația în care nu sunt îndeplinite toate condițiile de autorizare, direcția regională vamală comunică în scris persoanei, prin intermediul asociației garante, motivele pe baza cărora intenționează să nu acorde autorizația solicitată, în aplicarea prevederilor art. 8 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și ale art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii.

(2) Persoana își poate exprima punctul de vedere în termenul prevăzut la art. 8 alin. (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446.

Art. 8. — (1) Persoana autorizată la regimul TIR care își schimbă denumirea și/sau sediul social și/sau forma juridică, intervenind astfel modificări în elementele formularului de autorizare, depune, prin intermediul asociației garante, la sediul

direcției regionale vamale competente o cerere însoțită de documentele justificative privind modificările.

(2) Direcția regională vamală înscrie în anexa la autorizație data și tipul modificării efectuate și actualizează în mod corespunzător informațiile în tabela „Transportatori” din aplicația NCTS-RO și în aplicația ITDB a UNECE.

Art. 9. — (1) În aplicarea prevederilor art. 6 alin. (4) și anexei 9 partea a II-a din Convenția TIR și ale art. 28 din Codul vamal al Uniunii, direcția regională vamală revocă autorizația pentru utilizarea carnetelor TIR atunci când:

a) emiterea ei s-a efectuat pe baza unor date incorecte, iar persoana/asociația garantă avea cunoștință ori trebuia să aibă cunoștință de acest fapt;

b) una sau mai multe dintre condițiile și cerințele minime prevăzute în anexa 9 partea a II-a din Convenția TIR încetează să mai fie respectate;

c) persoana nu folosește în mod regulat regimul TIR; se consideră că persoana nu folosește în mod regulat regimul TIR în situația în care aceasta nu a mai solicitat carnete TIR de la asociația sa garantă în ultimele 12 luni;

d) persoana solicită retragerea accesului la regimul TIR;

e) persoana solicită accesul la regimul TIR prin intermediul altei asociații garante.

(2) În aplicarea prevederilor paragrafului 5 din anexa 9 partea a II-a din Convenția TIR, la începutul fiecărui an calendaristic asociația garantă transmite fiecărei direcții regionale vamale o listă actualizată la data de 31 decembrie cuprinzând persoanele autorizate care nu au mai solicitat carnete TIR în ultimele 12 luni, precum și persoanele care au solicitat retragerea de la utilizarea regimului TIR. Pentru fiecare persoană se comunică și ultima dată la care au fost eliberate carnete TIR.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c):

a) direcțiile regionale vamale transmit persoanelor, prin intermediul asociației garante, informarea privind îndeplinirea condițiilor de revocare a autorizației de utilizare a regimului TIR, acordând acestora dreptul de a-și exprima punctul de vedere, în termen de 30 de zile, în aplicarea prevederilor art. 8 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 și ale art. 22 alin. (6) din Codul vamal al Uniunii;

b) asociația garantă centralizează răspunsurile primite de la titularii autorizațiilor și le transmite direcțiilor regionale vamale competente în vederea luării deciziei privind revocarea autorizațiilor, după caz;

c) direcțiile regionale vamale identifică persoanele care îndeplinesc condițiile de revocare a autorizației și informează corespunzător asociația garantă.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. d) și alin. (3), asociația garantă depune până la data de 15 martie la sediile direcțiilor regionale vamale competente exemplarele autorizațiilor pe care le deține pentru persoanele care îndeplinesc condițiile de revocare a autorizației, iar direcțiile regionale vamale:

a) revocă până la data de 25 martie autorizațiile pentru utilizarea carnetelor TIR eliberate persoanelor care au sediul social/domiciliul în raza lor de competență prin înscrierea mențiunii revocării pe autorizațiile depuse de asociația garantă și pe exemplarele aflate în evidența proprie;

b) păstrează în evidențele proprii autorizațiile revocate și comunică în scris persoanelor, prin intermediul asociației garante, decizia de revocare până la data de 31 martie, data transmiterii deciziei de revocare fiind și data de la care aceasta produce efecte;

c) actualizează în mod corespunzător informația privind revocarea autorizației în tabela „Transportatori” din aplicația NCTS-RO și în aplicația ITDB a UNECE.

Art. 10. — În aplicarea art. 11 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446, reautorizarea unei persoane pentru a utiliza carnete TIR prin intermediul aceleiași asociații garante este posibilă la expirarea unui an de la revocarea autorizației inițiale.

Art. 11. — (1) În aplicarea prevederilor art. 38 alin. (1) din Convenția TIR și ale art. 229 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii, excluderea, temporară sau cu titlu definitiv, de la beneficiul Convenției TIR a persoanelor care utilizează carnete TIR, stabilite în Uniunea Europeană sau în alte părți contractante ale Convenției TIR din afara Uniunii Europene, se efectuează de către Direcția Generală a Vămirilor, la propunerea fundamentată a birourilor vamale sau a direcțiilor regionale vamale.

(2) În aplicarea prevederilor art. 38 alin. (2) din Convenția TIR și ale art. 229 alin. (2) din Codul vamal al Uniunii, Direcția Generală a Vămirilor informează în mod corespunzător asociația garantă, Comisia Europeană, Organizația Națiunilor Unite — Comisia Economică pentru Europa — Secretariatul TIR, Uniunea Internațională a Transporturilor Rutiere (IRU) și statele membre ale Uniunii Europene, actualizând totodată informațiile în aplicația ITDB a UNECE.

Art. 12. — Anexa face parte integrantă din prezentele norme tehnice.

*ANEXĂ
la normele tehnice*

AUTORIZAȚIE ROXXYYYYYY pentru utilizarea carnetelor TIR

Țara: ROMÂNIA

Denumirea asociației garante (denumirea asociației — codul asociației):

Autoritatea competentă: .....

Număr de identificare	
Numele/Denumirea persoanei	
Adresa/Sediul persoanei	
Punct de contact (nr. telefon, fax, e-mail)	
Cod unic de înregistrare (CUI)	
Data autorizării	
Data retragerii autorizației	
Retragerea autorizării precedente*) (data, durata și natura acestei retrageri)	
Semnătura reprezentantului asociației garante	
Ștampila și semnătura conducătorului autorității competente	

*) Dacă este cazul.

Modificările aduse autorizației se menționează în formularul prevăzut în anexa la prezenta autorizație.

MODIFICARE		
Data modificării autorizației	Tipul modificării	Semnătura conducătorului și ștampila direcției regionale vamale

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Nr. 2.368 din 12 iunie 2019

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Nr. 2.604/C din 19 iunie 2019

ORDIN

pentru modificarea pct. 4 alin. (3) din anexa nr. 7 la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului justiției nr. 1.022/2.562/2016 privind aprobarea procedurilor de stabilire, plată și rectificare a impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și a modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și ministrul justiției emit următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (3) al punctului 4 din anexa nr. 7 la Ordinul ministrului finanțelor publice și al ministrului justiției nr. 1.022/2.562/2016 privind aprobarea procedurilor de stabilire, plată și rectificare a impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal și a modelului și conținutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 12 iulie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Plata impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal către unitățile administrativ-teritoriale se efectuează de către unitățile Trezoreriei Statului din contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.03.18.00 «Veniturile bugetului de stat — Impozitul pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal», codificat cu codurile de identificare fiscală atribuite unităților administrativ-teritoriale beneficiare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul justiției,
Ana Birchall

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

